

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi tuloverolain ja eräiden muiden verolakien muuttamisesta sekä valtion ja kuntien kustannustenjaon tarkistuksesta aiheutuviksi muutoksiksi lainsäädäntöön

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia, elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia, varainsiirtoverolakia, verontilityslakia ja kuntien valtionosuuslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöstä.

Vuoden 2007 veronkevennyksiin liittyen tuloverolaissa säädettyä valtionverotuksen ansiotulovähennystä ehdotetaan kasvatettavaksi. Tuloverolaissa säädettyä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä pienennettäisiin kunnille veronkevennyksestä sekä matkakuluvähennyksen kasvattamisesta aiheutuvien verotuottomenetysten kompensoimiseksi. Asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten vähennyskelpoista enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi 4 700 eurosta 7 000 euroon.

Kotitalousvähennystä koskevia säännöksiä muutettaisiin siten, että kotitalousvähennys voitaisiin myöntää, vaikka kotitalous olisi saanut samaa lämmitysjärjestelmän perusrannustyötä varten energia-avustusta. Lisäksi kotitalousvähennystä koskevia säännöksiä muutettaisiin siten, ettei kotitalousvähennystä voisi saada verovelvollisen itse tekemästä työstä tai työstä, jonka on tehnyt verovelvollisen kanssa samassa taloudessa asuva henkilö.

Luonnonsuojelulain perusteella maksettavien korvausten verokohtelua koskevat tuloverolain säännökset uudistettaisiin vastaamaan luonnonsuojelulaissa tapahtuneita muutoksia. Lisäksi urheilutulon käsite laajennettaisiin koskemaan myös ulkomailta saatuja urheilutuloja.

Kuntien valtionosuuslain muuttamisesta

annetun lain voimaantulosäännökseen ehdotetaan otettavaksi säännös, jonka mukaan kuntien valtionosuuksia vähennetään valtionosuusprosentteja alentamalla yhteensä 185 miljoonalla eurolla vuodesta 2008 tuolloin toteutettavan valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistuksen yhteydessä. Tämä valtionosuuksien vähennys korvattaisiin kunnille jo vuodesta 2007 alkaen pienentämällä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä siten, että kuntien verotulot kasvaisivat vastaavalla euromäärällä. Vaikutukset verovelvollisten asemaan otettaisiin huomioon valtionverotuksen veroperusteissa.

Verontilityslakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että seurakuntien yhteisöveron jakoosuutta alennettaisiin 1,94 prosentista 1,75 prosenttiin ja valtion jako-osuutta korotettaisiin vastaavasti 76,03 prosentista 76,22 prosenttiin. Tuloverolakiin ja verontilityslakiin ehdotetaan tehtäväksi yhteisöveron jakoosuusmuutoksia vastaavat muutokset.

Esitys liittyy valtion vuoden 2007 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2007 alusta. Muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa. Kotitalousvähennyksen ja energia-avustuksen yhteensovittamista koskevaa muutosta sovellettaisiin kuitenkin ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa. Verontilityslain 12 §:ää sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 2007 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIAALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYSLUETTELO.....	2
PERUSTELUT	4
1. Nykytila	4
1.1. Verotuksen keventäminen.....	4
1.2. Valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistuksen maksamisen aikaistaminen.....	4
1.3. Kotitalousvähennys.....	5
1.4. Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset.....	7
1.5. Luonnonsuojelulain perusteella maksettavat korvaukset.....	7
1.6. Urheilutulon jaksottaminen.....	9
1.7. Kuolinpesälle myönnettävät vähennykset.....	9
2. Ehdotetut muutokset.....	10
2.1. Perusteet ansiotulovähennyksiin tehtäville muutoksille	10
2.2. Kotitalousvähennykseen ehdotettavat muutokset.....	12
2.3. Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset.....	13
2.4. Luonnonsuojelulain perusteella maksettavat korvaukset.....	13
2.5. Urheilutulon jaksottaminen.....	13
2.6. Kuolinpesälle myönnettävät vähennykset.....	14
2.7. Yhteistoimintavelvoitteiden laiminlyönnistä maksettava hyvitys	14
3. Esityksen vaikutukset.....	14
3.1. Vaikutukset verotuottoihin ja veronsaajien asemaan	14
3.2. Vaikutukset veronmaksajien asemaan.....	16
3.3. Hallinnolliset vaikutukset.....	17
4. Asian valmistelu	17
5. Riippuvuus muista esityksistä	17
6. Voimaantulo.....	17
LAKIEHDOTUKSET.....	18
tuloverolain muuttamisesta.....	18
elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	21
varainsiirtoverolain 13 §:n muuttamisesta	22
verontilityslain 12 §:n muuttamisesta	23
kuntien valtionosuuslain muuttamisesta annetun lain	
voimaantulosäännöksen muuttamisesta	24

LIITE	25
RINNAKKAISTEKSTIT	25
tuloverolain muuttamisesta.....	25
elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta	29
varainsiirtoverolain 13 §:n muuttamisesta	30
verontilityslain 12 §:n muuttamisesta	30
kuntien valtionosuuslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	31

PERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Verotuksen keventäminen

Ansiotulojen verotusta on hallituskaudella kevennetty runsaalla 2 miljardilla eurolla. Hallitusohjelman mukaisesti tuloverokevennykset on suunnattu työn verotukseen, ja kevennyksiä on painotettu pieni- ja keskituloisille. Työn verotuksen keventäminen parantaa työllisyyttä lisäämällä työn tarjontaa ja kysyntää. Keventämällä työn verotusta pyritään myös siihen, että työn vastaanottaminen on aina kannattavaa yhteiskunnan tukien varassa elämiseen verrattuna.

Ansiotulosta suoritetaan valtiolle tuloveroa vuosittain lailla vahvistettavan progressiivisen tuloveroasteikon mukaan. Valtionverotuksen progressiivista tuloveroasteikkoa on viime vuosina lievennetty osana ansiotulojen verotuksen kevennyksiä. Veronkevennykset on toteutettu 1990-luvulta alkaen vuoteen 2005 asti tuloveroasteikon lieventämisen lisäksi kasvattamalla kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä.

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksestä säädetään tuloverolain 105 a §:ssä. Vähennys tehdään kunnallisverotuksessa verovelvollisen puhtaasta ansiotulosta. Vähennys lasketaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella. Vähennyksen määrä on 49 prosenttia edellä mainitun ansiotulon 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 26 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on 3 850 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

Tulopoliittiseen sopimukseen vuosille 2005—2007 liittyen hallitus on kannanotossaan 30 päivänä marraskuuta 2004 ilmoittanut antavansa esitykset tuloverotuksen ke-

ventämisestä yhteensä 1 700 miljoonalla eurolla vuosina 2005—2007. Näiden kolmen vuoden veronkevennysten on sovittu muodostavan kokonaisuuden, jonka yhteydessä poistetaan yksi tuloluokka valtion progressiivisesta tuloveroasteikosta. Kannanotossa ilmoitettiin myös, että vuonna 2006 otetaan käyttöön uusi valtionverotuksen ansiotulovähennys siten, että ansiotuloveron kevennyksistä seuraavat verotuottomenetykset kohdistuvat valtion rasitukseksi.

Edellä mainitun kannanoton mukaisesti valtionverotuksen ansiotulovähennys otettiin käyttöön vuonna 2006. Vähennyksestä säädetään tuloverolain 125 §:ssä. Valtionverotuksen ansiotulovähennys tehdään ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta. Vähennyksen avulla työn verotukseen kohdistuvia veronkevennyksiä voidaan toteuttaa siten, että verotuottomenetykset tulevat valtion rasitukseksi.

Valtionverotuksen ansiotulovähennys lasketaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella. Vähennyksen määrä on 1,5 prosenttia edellä mainitun ansiotulon 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on 157 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 0,45 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta.

1.2. Valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistuksen maksamisen aikaistaminen

Valtionosuusjärjestelmä muodostuu tehtäväkohtaisista opetus- ja kulttuuritoimen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuksista sekä sisäasiainministeriön hallinnonalalle kuuluvasta yleisestä valtionosuudesta ja verotuloihin perustuvasta valtionosuuksien tasauksesta. Järjestelmää täydentää harkinnanvarainen rahoitusavustus tilapäisissä tai

poikkeuksellisissa talousvaikeuksissa oleville kunnille.

Sosiaali- ja terveydenhuollossa sekä opetus- ja kulttuuritoimissa yksittäisen kunnan valtionosuudet määräytyvät siten, että sosiaali- ja terveysministeriön laskennallisten kustannusten ja opetusministeriön yksikköhintojen perusteella kummallekin hallinnonalalle erikseen lasketusta valtionosuuden laskennallisesta perusteesta vähennetään kummallekin hallinnonalalle määritellyt kunnan omarahoitussuudet. Kunnan omarahoitussuudet ovat kaikissa kunnissa asukasta kohden yhtä suuret.

Valtakunnallinen valtion ja kuntien välistä kustannustenjakoa kuvaava valtionosuusprosentti on opetustoimissa ja kirjastossa 45,30 sekä muussa kulttuuritoimissa 29,70. Sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuusprosentti on 33,32 vuonna 2006.

Kuntien rahoitus- ja valtionosuusjärjestelmää muutettiin vuoden 2006 alusta. Samalla uudistettiin myös valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistamista koskevat säännökset. Joka neljäs vuosi tehtävässä kustannustenjaon tarkistuksessa valtionosuuden määräytymisperusteina käytettävät laskennalliset kustannukset ja yksikköhinnat tarkistetaan, kuten aikaisemminkin, toteutuneiden kustannusten mukaisiksi. Valtio osallistuu näiden määräytymisperusteiden mukaisiin kustannuksiin prosenttiosuudella, josta säädetään erikseen jokaisen kustannustenjaon tarkastuksen yhteydessä ja jota sovelletaan seuraavaan kustannustenjaon tarkistukseen saakka. Aikaisemmin valtionosuusprosentti oli kiinteä. Uusimuotoinen kustannustenjaon tarkistus tehdään ensimmäisen kerran vuoden 2008 valtionosuuksiin.

Edellinen valtion ja kuntien välinen kustannustenjaon tarkistus toteutettiin vuoden 2005 valtionosuuksiin. Vuoden 2005 talousarviota valmisteltaessa kävi ilmi, että kuntien valtionosuustehtävistä aiheutuneet menot olivat kasvaneet huomattavasti enemmän kuin valtion kunnille maksamat valtionosuudet, eikä tähän ollut varauduttu vuosien 2005—2008 valtiontalouden kehyksistä päätettäessä. Tästä johtuen vuoden 2005 valtionosuuksissa toteutettavaksi tarkoitettu kustannustenjaon tarkistus, yhteensä 504 miljoonaa euroa, jaksotettiin lain mukaan siten, että

kustannustenjaon tarkistus maksetaan kunnille neljän vuoden aikana vuosina 2005—2008. Tästä menettelystä säädettiin kuntien valtionosuuslain 30 §:n muuttamisesta annetussa laissa (1289/2004), sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 18 ja 45 b §:n muuttamisesta annetussa laissa (1290/2004), opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain muuttamisesta annetussa laissa (1291/2004) sekä vapaasta sivistystyöstä annetun lain muuttamisesta annetussa laissa (1292/2004).

Mainittujen lakien mukaan kustannustenjaon tarkistus maksetaan siten, että valtionosuuksia lisätään vuonna 2005 yhteensä 136 miljoonalla eurolla sekä lisäksi vuosina 2006 ja 2007 kumpanakin vuonna kumulatiivisesti 86 miljoonalla eurolla. Loput 196 miljoonaa euroa maksetaan lain mukaan vuonna 2008. Kuntien osuus vuonna 2008 maksettavasta erästä on 185 miljoonaa euroa.

1.3. Kotitalousvähennys

Lämmitystavan muutostöistä myönnettävä kotitalousvähennys

Kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä säädetään tuloverolain (1535/1992) 127 a §:n 1 momentissa. Lainkohdan mukaan kotitalousvähennykseen oikeuttaa verovollisen käyttämässä asunnossa tai vapaa-ajan asunnossa tehty tavanomainen kotitalous-, hoiva- ja hoitotyö sekä asunnon ja vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vuoden 2005 alusta myös vanhempien ja isovanhempien kotona tehty työsuoritukset ovat oikeuttaneet vähennykseen. Verohallituksen kotitalousvähennyistä koskevan ohjeen (Dnro 201/32/2005, 3.3.2005) mukaan vähennykseen oikeuttavaa kunnossapito- ja perusparannustyötä on myös lämmitysjärjestelmien uusiminen, parantaminen ja korjaaminen. Esimerkiksi öljylämmitysjärjestelmän asentaminen ja korjaaminen oikeuttavat vähennykseen.

Kotitalousvähennyksen enimmäismäärä on 2 300 euroa vuodessa, johon voi sisältyä kunnossapito- ja perusparannustyön perusteella myönnettävää vähennystä enintään 1 150 euroa. Kotitalousvähennyksen omavastuuosuus on 100 euroa. Jos työ tehdään palk-

katyönä työsuhteessa, vähennyksen perusteena ovat pakolliset sosiaalivakuutusmaksut, joiden lisäksi vähennykseen oikeuttaa 30 prosenttia työntekijälle maksetusta palkasta. Jos työ teetetään yrityksellä, vähennys on 60 prosenttia yritykselle maksetuista työkorvauksista. Molemmat puoliset voivat tehdä vähennyksen erikseen.

Lähtökohtana yhteiskunnan tukijärjestelmissä on se, ettei samaa työsuoritusta varten makseta useita eri tukia päällekkäin. Tuloverolain 127 a §:n 3 momentin mukaan kotitalousvähennystä ei myönnetä, jos samasta työstä on jo saanut omaishoidon tukea, kunnan myöntämän sosiaali- ja terveydenhuollon palvelusetelin, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa (1128/1996) tarkoitettua tukea, työllistämistukea, työnantajalle maksettavaa työmarkkinatukea tai väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetussa laissa (1078/2005) tarkoitettua tukea. Vähennystä asunnon korjaustyön perusteella ei myönnetä, jos asunnon korjaukseen on myönnetty valtion, kunnan tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta.

Valtioneuvosto on antanut selonteon eduskunnalle Kioton pöytäkirjan toimeenpanemisesta (Lähiajan energia- ja ilmastopolitiikan linjauksia – kansallinen strategia Kioton pöytäkirjan toimeenpanemiseksi, 24.11.2005). Selonteon mukaan valtioneuvosto pitää tärkeänä vauhdittaa päästöttömien ja vähäpäästöisten lämmitystapojen käyttöönottoa myös pientaloissa. Tässä tarkoituksessa vuoden 2006 alussa on selvitetty ympäristöministeriön johdolla nykyisten avustusten kohdentamista pientalojen lämmitystapamuutosten investointien avustamiseen sekä vaihtoehtoisesti kotitalousvähennyksen laajentamista koskemaan kyseisiä investointeja. Selvitystyöhön ovat osallistuneet myös valtiovarainministeriö sekä kauppa- ja teollisuusministeriö.

Valtioneuvosto on 30 päivänä maaliskuuta 2006 antanut asetuksen (221/2006) asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta. Asetuksessa säädetään pientaloille myönnettävistä energia-avustuksista. Avustuksia voidaan myöntää pientalojen omistajille laiteinvestointeihin ja kaukolämmön liittymismaksuun, kun talon lämmitysjärjestel-

mä uusitaan asetuksen mukaisella, kasvihuonekaasupäästöjä vähentävällä tavalla. Avustuksia myönnetään yhteensä 14 miljoonaa euroa vuosien 2006—2008 aikana. Avustusta voivat saada pientalot, joissa on enintään kaksi asuinhuoneistoa, eli esimerkiksi omakotitalot ja paritalot. Asetus on tullut voimaan 5 päivänä huhtikuuta 2006.

Edellä mainittuja avustuksia myönnetään, kun talo liitetään kauko- tai aluelämmitykseen. Avustuksia myönnetään myös, kun taloon rakennetaan pelletti- tai muu puulämmitysjärjestelmä. Pelkän öljykattilan öljypolttimen korvaamista pelletin käyttöön soveltuvalla polttimella ei kuitenkaan avusteta. Lisäksi avustuksia myönnetään maalämpöpumppujärjestelmän vaatimia laiteinvestointeja varten. Avustusta voi saada myös silloin, kun öljylämmitys uusitaan järjestelmällä, jossa on aurinkokerääjä. Lisäksi avustuksia myönnetään pelkän aurinkokerääjän hankintakuluihin, kun aurinkokerääjä liitetään osaksi lämmitysjärjestelmää.

Avustuksen määrä lasketaan aina toteutuneista, kohtuullisina pidettävistä kustannuksista. Liitettäessä talo kauko- tai aluelämmitykseen avustuksen enimmäismäärä on 10 prosenttia laiteinvestointien ja kaukolämmön liittymismaksun kokonaishinnasta. Muut toimenpiteet oikeuttavat avustukseen, jonka enimmäismäärä on 15 prosenttia laiteinvestointien kustannuksista. Asetuksen mukaista avustusta ei myönnetä lämmitystavan muutoksiin liittyviin työkuksuksiin, vaan avustus koskee ainoastaan materiaalikustannuksia.

Nykyisen lainsäädännön mukaan edellä mainitun avustuksen myöntäminen estää kotitalousvähennyksen myöntämisen, sillä tuloverolain 127 a §:n 3 momentin mukaan kotitalousvähennystä asunnon korjaustyön perusteella ei myönnetä, jos asunnon korjaukseen on myönnetty valtion, kunnan tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta.

Verovelvollisen tai tämän kanssa samassa taloudessa asuvan tekemä työ

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 16 §:n mukaan tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita menoja eivät ole muun muassa verovelvollisen puoli-

son sekä sellaisen lapsen tai muun perheenjäsenen, joka ei ennen verovuotta ole täyttänyt 14 vuotta, palkat, eläkkeet tai muut etuudet. Kotitalousvähennyksen osalta ei ole erikseen säädetty perheenjäsenille maksetuista palkoista. Jossain määrin on ollut epäselvää, onko kotitalousvähennyksen voinut saada, jos esimerkiksi verovelvollinen ostaa omistamaltaan yritykseltä siivouspalveluja kotiinsa ja työn suorittajana on verovelvollinen tai tämän kanssa samassa taloudessa asuva henkilö. Jos kotitalousvähennys näissä tilanteissa myönnettäisiin, vähennys kohdistuisi työhön, jonka perhe itse tekee omassa kodissaan.

1.4. Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Tuloverolain 93 §:n mukaan ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä kustannuksia voidaan vähentää verotuksessa enintään 4700 euroa ja vain siltä osin kuin kustannukset ylittävät verovuonna 500 euron omavastuuosuuden.

Vuodelta 2004 toimitetussa verotuksessa vähennys myönnettiin 740 000 verovelvolliselle vähennyksen yhteismäärän ollessa noin 965 miljoonaa euroa. Enimmäismääräisen vähennyksen tehneitä oli noin 31 000. Käytännössä enimmäisvähennyksen tehneet ovat yleensä verovelvollisia, jotka voivat vähentää päivittäiset työmatkansa oman auton käytön mukaan laskettuna. Oma autoa käytettäessä vähennys on 21 senttiä kilometriltä vuonna 2006. Näin ollen 4700 euron enimmäismäärä ylittyy, kun asunnon ja työpaikan välisiä matkoja on vuodessa enemmän kuin 22 380 kilometriä. Jos työpäivien lukumääräksi oletetaan 230 päivää vuodessa, vähennys riittää noin 97 kilometrin pituiseen päivittäiseen työmatkaan.

1.5. Luonnonsuojelulain perusteella maksettavat korvaukset

Tuloverolain eräissä kohdissa viitataan luonnonsuojelulakiin ja sen säännöksiin. Tuloverolain 48 §:n mukaan omaisuuden luovutuksesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa

siltä osin kuin kiinteistö vaihdetaan toiseen kiinteistöön, jos verovelvollinen luovuttaa kiinteistön luonnonsuojelulain (71/1923) tarkoitetuksi suojelualueeksi. Luonnonsuojelulakiin viitataan myös tuloverolain 80 §:ssä. Lainkohdan mukaan veronalaista tuloa ei ole luonnonsuojelulain 9 §:ssä tarkoitetun suojelualan omistajalle maksettu kertakaikkinen korvaus taloudellisista menetyksistä, joita hänelle aiheutuu rauhoittamispäätöksen mukaisista alueen käyttöoikeuden rajoituksista. Luonnonsuojelulain 9 §:n nojalla voitiin maanomistajan hakemuksesta määrätä yksityinen alue suojelualueeksi, jos alueella oli luonnonsuojelun kannalta erityinen merkitys.

Aiempi luonnonsuojelulaki on kumottu ja nykyinen luonnonsuojelulaki (1096/1996) on tullut voimaan vuoden 1997 alusta. Nykyisessä luonnonsuojelulain suojelun keinovalikoima on aiempaan lakiin verrattuna mori-puolistunut. Luonnonsuojelualueiden perustamissäännösten ohella lakiin on otettu säännökset luontotyyppien ja erityisesti suojeltavien lajien esiintymispaikkojen suojelusta, alueen määräaikaisesta rauhoittamisesta sekä EY:n luontodirektiivin liitteen IV (a) lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen suojelusta. Suojelusta maanomistajalle aiheutuvista taloudellisen hyödyn menetyksistä valtiolle voi syntyä korvausvelvollisuus kaikissa edellä mainituissa suojelun tilanteissa. Korvausvelvollisuus syntyy, mikäli maanomistajalle suojelusta aiheutuva haitta on merkityksellistä. Korvaussäännös on luonnonsuojelulain 53 §:ssä.

Tuloverolain ei ole korvauksen veronalaisuutta koskevaa säännöstä muista kuin luonnonsuojelualan perustamiseen liittyvistä korvauksista. Tämän vuoksi on tarpeen, että sääntely ulotettaisiin koskemaan kaikkia nykyisen luonnonsuojelulain mukaisia korvaustilanteita. Samalla laissa olevat viittaukset vanhaan luonnonsuojelulakiin korjattaisiin edellä todetun mukaisesti viittauksilla voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin.

Luonnonsuojelulain 24 §:n 1 momentin mukaan maanomistaja voi hakea alueelleen yksityisen suojelualan perustamista. Päätöstä alueen perustamisesta ei kuitenkaan saa antaa, elleivät maanomistaja ja alueellinen ympäristökeskus ole sopineet korvauksesta. Hakija voi myös luopua korvauksesta. Luon-

nonsuojelulain 24 §:n 3 momentin mukaan suojelualue voidaan perustaa yksityiselle maalle myös ilman maanomistajan hakemusta tai suostumusta, mikäli alue sisältyy valtakunnalliseen suojeluohjelmaan. Myös tässä tilanteessa on alueen perustamisen jälkeen mahdollista sopia korvauksista. Mikäli se ei ole mahdollista, alueen omistaja voi lain 53 §:n mukaisesti hakea toimitusta korvauksen määrittämiseksi.

Vuonna 2005 yksityisiä suojelualueita perustettiin 1 110 kiinteistön alueelle, ja ne kattoivat yhteensä 13 243 hehtaaria. Lintuvesiä koskevia päätöksiä tehtiin yhteensä 8 243 hehtaarille. Näistä ei pääsääntöisesti maksettu korvauksia, koska taloudellisen hyödyn menetystä ei aiheutunut. Muutoin yksityiset suojelualueet perustetaan nykyään yleensä korvausta vastaan. Korvaukset on yleensä tulkittu verovapaiksi tuloverolain 80 §:n perusteella, jossa tosin on viittaus vanhan luonnonsuojelulain 9 §:ään.

Luonnonsuojelulain 53 §:n mukaan korvauksia voi tulla maksettavaksi myös luontotyyppisuojelua koskevan 29 §:n, lajisuojelua koskevan 47 §:n ja EU:n lajisuojelua koskevan 49 §:n mukaisissa tilanteissa. Mikäli lain mukainen luontotyyppi tai erityisesti suojeltavan lajin esiintymisalue on rajattu alueellisen ympäristökeskuksen päätöksellä, voi maanomistaja hakea siitä korvausta. Korvaus maksetaan, mikäli se ylittää merkityksellisen haitan kynnyksen, yleensä kertakaikkisena. Käytännössä korvauksia on tullut maksettavaksi vasta muutamasta alueesta. Tämä johtuu siitä, että rajatut alueet ovat yleensä pieniä, jolloin myös maanomistajalle aiheutuva haitta jää vähäiseksi. Maanomistajalle ei myöskään ole asetettu määräaika korvauksen hakemiseen.

Luonnonsuojelulain 49 §:n mukainen, EY:n luontodirektiivin liitteessä IV (a) lueteltujen lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen suojelu on tullut ajankohtaiseksi varsinkin liito-oravien osalta. Asiasta on luonnonsuojelulakiin tehdyllä muutoksella (553/2004) lisätty 72 a §. Samassa yhteydessä lain 53 §:ään lisätyn uuden momentin mukaan liitteen IV (a) lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen suojelusta aiheutuvaa menetystä tarkastellaan aluksi määräaikaisena. Mikäli merkityksellistä haittaa arvioidaan

syntyvän, tehdään nykykäytännön mukaan maanomistajan kanssa 10 vuoden määräaikainen sopimus alueen rauhoittamisesta luonnonsuojelulain 25 §:n perusteella. Korvaus maksetaan kertakaikkisena määräaikaisen rauhoitus sopimuksen perusteella. Mikäli asiasta ei voida sopia, on maanomistajalla näissäkin tilanteissa mahdollisuus hakea toimitusta korvauksen määrittämiseksi.

Luonnonsuojelulain 53 §:n perusteella maksettavien korvauksien verotuksesta ei tuloverolaissa ole nimenomaista säännöstä. Luontotyyppisuojelua (29 §) ja kotimaista lajisuojelua (47 §) koskevat päätökset ovat pysyviä. Maanomistajalla on kuitenkin oikeus hakea poikkeusta lain kiellosta. Mikäli hanke evätään, siitä maksetaan korvaus silloin, kun merkityksellisen haitan kynnyks on ylittynyt. Edellä mainitut korvaukset ovat verrattavissa 24 §:n mukaisissa tilanteissa maksettaviin korvauksiin. Käytännössä verotoimitukset ovatkin soveltaneet tuloverolain 80 §:ää niihin tapauksiin. Myös korkein hallinto-oikeus on päätöksessään 27.5.2005/1280 katsonut, että valkoselkätikan suojelusta kiinteistön omistajalle luonnonsuojelulain 53 §:n mukaan maksettu kertakaikkinen korvaus on rinnastettavissa niihin verovapaisiin korvauksiin, joita on maksettu aikaisemman luonnonsuojelulain 9 §:ssä tarkoitettujen suojelualueiden omistajille.

Alueen määräaikaisesta rauhoittamisesta maksettavien korvausten verotus on sitä vastoin jäänyt epäselväksi. Määräaikaiset rauhoitukset ja niistä maksettavat korvaukset ovat tulleet ajankohtaisiksi viime vuosina paitsi liito-oravien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen suojelun johdosta myös vuonna 2003 käynnistyneen Etelä-Suomen metsien monimuotoisuusohjelman (METSU) perusteella. Tähän valtioneuvoston vuonna 2002 hyväksymään ohjelmaan sisältyy useita yksityisiin alueisiin kohdistuvia kokeiluhankkeita, joilla maanomistajien vapaaehtoisuuteen perustuen pyritään saamaan arvokkaita metsäalueita suojelun piiriin. Kokeiluhankkeissa on päädytty usein määräaikaisiin rauhoitus sopimuksiin. Käytännössä sopimukset perustuvat joko kestävän metsätalouden rahoituslain (1094/1996) 19 §:ään tai luonnonsuojelulain 25 §:ään. Ensin mainitussa laissa on erillinen korvausten veronalaisuutta koskeva

34 §, jonka mukaan tämän lain mukaan maksettavat etuudet ovat verovapaita. Luonnonsuojelulain 25 §:n mukaan maksettavat korvaukset ovat sen sijaan verotuskohtelultaan epäselviä. Luonnonsuojelun edistämisen ja suojelun toteuttamisen yleisen hyväksyttävyyden suhteen korvausten verovapaudella olisi huomattava merkitys. Sitä vastoin asian merkitys valtiontaloudellisista lähtökohdista tarkasteltuna olisi vähäinen.

1.6. Urheilutulon jaksottaminen

Urheilutulon jaksottamista koskevat säännökset lisättiin tuloverolakiin vuonna 1999. Jaksottamista koskevien säännösten mukaan urheilijan verovuoden tulona ei pidetä sitä osaa hänen välittömästi urheilemisesta saamistaan tuloista, joka on tarkemmin säädetty edellytyksin maksettu valmennusrahastoon tai urheilijarahastoon.

Valmennusrahastoon maksettua urheilutuloa voidaan käyttää urheilemisesta ja valmentautumisesta aiheutuvien menojen kattamiseen. Verovuoden päättyessä valmennusrahastossa oleva määrä katsotaan 20 000 euroa ylittävältä osalta verovuoden veronalaiseksi ansiotuloksi. Urheilijarahastolla urheilija voi varautua urheilu-uran jälkeiseen aikaan. Urheilijalla, jonka verovuoden urheilutulo on ennen tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneiden menojen vähentämistä vähintään 9 400 euroa, on oikeus siirtää urheilutulostaan verovapaasti urheilijarahastoon enintään 30 prosenttia urheilutulon bruttomäärästä laskettuna ja samalla enintään 50 000 euroa vuodessa. Urheilijarahastoon siirretyt varat purkautuvat urheilu-uran päätymisen jälkeen vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden aikana. Erityisestä syystä, kuten työkyvyttömyyden vuoksi, varat voidaan tulouttaa myös viittä vuotta lyhyemmässä ajassa.

Urheilutuloina pidetään urheilukilpailusta saatuja rahapalkintoja ja muita kilpailemisesta tai pelaamisesta saatuja ja niihin rinnastettavia tuloja sekä urheilemiseen liittyvistä mainossopimuksista tai muista yhteistyösopimuksista saatuja tuloja, jos sopijapuolina ovat urheilija, lajiliitto ja yhteistyötaho yhdessä. Urheilutulona ei pidetä ulkomailta saatua tuloa, valmennus- ja harjoitteluapurahaa

eikä lajiliitolta tai olympiakomitealta saatua tai niihin rinnastettavaa valmennustukea.

Rahastoimiskelpoiseksi urheilutuloksi voidaan katsoa ainoastaan Suomesta saadut tulot. Vastaavia ulkomaisia tuloja ei ole mahdollista rahastoida ja ne tulevat verotettavaksi saantivuoden tulona. Näin ollen urheilijalle saattaa olla edullisempaa tehdä yhteistyösopimuksia kotimaisten toimijoiden kanssa, joilta saadut tulot voidaan rahastoida verovapaasti valmennusrahastoon tai urheilijarahastoon. Tällöin ulkomaisten tahojen kanssa tehtävät sponsorisopimukset tulevat verotuksellisesti vastaavia kotimaisia sopimuksia vähemmän houkutteleviksi. Vastaavasti esimerkiksi ulkomaisista kilpailuista saadut tulot jäävät rahastointimahdollisuuden ulkopuolelle, jolloin urheilijalle saattaa verotuksellisista syistä olla edullisempaa valita kotimainen kilpailu ulkomaisen kilpailun sijaan.

Ulkomailta saatujen tulojen poissulkeminen urheilutulon käsitteen piiristä on Euroopan yhteisön oikeuden näkökulmasta ongelmallista. Yhteisön lainsäädännön ja yhteisön tuomioistuimen ratkaisukäytännön valossa voidaan pitää varsin todennäköisenä, etteivät nykyiset säännökset, jotka koskevat ainoastaan tiettyjen kotimaisten tulojen rahastoimismahdollisuutta, ole kestävällä pohjalla.

1.7. Kuolinpesälle myönnettävät vähennykset

Tuloverolain 108 §:ssä säädetään kuolinpesälle myönnettävistä vähennyksistä. Säännöksen mukaan pesälle myönnetään myös lesken osalta eläkevakuutusmaksuvähennys, kunnallisverotuksen invalidivähennys ja valtionverotuksen invalidivähennys, jos leski on kuolinpesän osakas. Vähennykset tehdään kuitenkin pesän tulosta ja tuloverosta vain, jos leski ei ole vaatinut niitä vähennettäväksi ensisijaisesti omasta tulostaan tai tuloverostaan.

Verovuoden aikana kuolleen henkilön kuolinpesää verotetaan kuolinvuodelta sekä vainajan että kuolinpesän tulosta. Tällöin kuolinpesään sovelletaan niitä tuloverolain säännöksiä, joita vainajaan olisi sovellettu. Vainajan kuolinvuoden jälkeisiltä vuosilta kuolinpesää verotetaan erillisinä verovelvollisena. Tällöin kuolinpesän osakkaan saamaa

osuutta kuolinpesän tulosta ei pidetä osakkaan veronalaisena tulona.

Tuloverolain 108 §:ssä säädettyllä säännöksellä on merkitystä esimerkiksi niissä tilanteissa, joissa puoliset ovat harjoittaneet yhdessä elinkeinotoimintaa tai maataloutta. Puolison kuoleman jälkeen edellä mainittu toiminta tulee verotettavaksi kuolinpesän tulona sen sijaan, että toiminnasta saatu tulo jaettaisiin yrittäjäpuolisoilla verotettavaksi. Ellei vähennyksiä voitaisi siirtää kuolinpesän verotuksessa tehtäväksi, saattaisivat vähennykset jäädä tekemättä, jos leskellä ei olisi pesän ulkopuolisia tuloja. Tuloverolain 108 §:n säännöksen on katsottu myös rajoittavan kuolinpesälle puhtaasta ansiotulosta myönnettäviä vähennyksiä. Merkitystä on ollut ennen kaikkea sillä, ettei kuolinpesälle ole tähän asti myönnetty kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä, vaikka kuolinpesällä olisi ansiotuloja. Käytännössä kuolinpesän ansiotulo voi olla muusta kuin julkisesti noteerattua yhtiöstä saatua osinkoa, jaettavaa yrittäjäpuolisoilta tai yhtymästä saatua elinkeinotoiminnan tai maatalouden tuloa.

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Perusteet ansiotulovähennyksiin tehtäville muutoksille

Veronkevennykset

Vuosien 2005 – 2007 tulopoliittiseen kokonaisratkaisuun liittyvään hallituksen kannanottoon 30 päivänä marraskuuta 2004 liittyen ansiotulojen verotusta ehdotetaan kevennettäväksi vuonna 2007 yhteensä 590 miljoonalla eurolla. Lisäksi verotusta ehdotetaan kevennettäväksi noin 65 miljoonalla eurolla, mikä liittyy kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentämisen verotusta kiristävän vaikutuksen kompensointiin verovelvollisille. Mainitulla 65 miljoonan euron kevennyksellä pyrittäisiin turvaamaan se, että tuloverokevennys toteutuisi kaikilla tulotasoilla vähintään hallituksen kannanotossa ilmoitetun suuruisena. Kevennykset toteutettaisiin kasvattamalla valtionverotuksen ansiotulovähennystä ja lieventämällä valtion tuloveroasteikkoa. Valtion tuloveroasteikosta poistettaisiin yksi tuloluokka, jolloin astei-

kosta tulisi neliportainen. Tuloveroasteikosta ehdotetaan säädettäväksi erikseen annettavassa esityksessä vuoden 2007 tuloveroasteikkolaiksi.

Valtionverotuksen ansiotulovähennyksen kasvattaminen ja valtion tuloveroasteikon lievennys alentavat myös muiden veronsaajien kuin valtion verotuloja. Tämä johtuu siitä, että kun valtionveron suhteellinen osuus veroista alenee, veroista niiden suhteessa tehtävistä vähennyksistä, esimerkiksi kotitalousvähennyksestä ja alijäämähyvityksestä, entistä suurempi osa kohdistuu muiden veronsaajien kuin valtion verotuloihin. Ehdotettu tuloverokevennys pienentäisi kuntien verotuloja noin 17 miljoonalla eurolla. Tämä esitetään kompensoitavaksi kunnille pienentämällä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä siten, että kuntien verotulot kasvavat edellä mainittua verotulojen alentumista vastaavasti.

Valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistuksen aikaistaminen

Esityksessä ehdotetaan, että vuosille 2005—2008 jaksotetun valtion ja kuntien välisen kustannusten jaon tarkistuksen viimeinen erä, vuonna 2008 kunnille maksettavaksi tarkoitettu 185 miljoonaa euroa, suoritettaisiin kunnille verotuksen kautta jo vuonna 2007. Suoritus toteutettaisiin pienentämällä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä siten, että kuntien verotulot kasvaisivat mainittua kustannustenjaon tarkistuksen viimeistä erää vastaavasti. Kuntien valtionosuuslain muuttamisesta annetun lain (1068/2005) voimaantulosäännöksen 2 momenttia ehdotetaan tämän vuoksi muutettavaksi siten, että verojärjestelmän kautta vuonna 2007 suoritettava erä otettaisiin huomioon valtionosuusprosenttia alentamalla vuoden 2008 alusta toteutettavassa uusimuotoisessa valtion ja kuntien välisessä kustannustenjaon tarkistuksessa.

Esitys edellyttää, että kuntien valtionosuuslakia (1147/1996), sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia (733/1992) sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annettua lakia (635/1998) muutetaan vuoden 2008 talousarvioesitykseen liittyvillä erikseen annettavilla

laeilla mainitun vuoden alusta. Valtionosuusprosentin alentamista ei ole vielä tämän hallituksen esityksen yhteydessä mahdollista toteuttaa mainittuja lakeja muuttamalla, koska vuoden 2008 alusta toteutettavassa kustannusten jaon tarkistuksessa sosiaali- ja terveydenhuollon laskennalliset kustannukset sekä opetus- ja kirjastotoimen yksikköhinnat määritellään uudelleen. Näin ollen ei vielä ole tiedossa minkälaisella valtionosuusprosentin alennuksella saavutetaan vuoden 2008 alusta edellä mainittu 185 miljoonan euron suuruinen valtionosuuksien vähennys.

Samalla kasvatettaisiin valtionverotuksen ansiotulovähennystä ja kevennettäisiin valtion tuloveroasteikkoa siten, että kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen muutoksella ei olisi merkittävää vaikutusta verovelvollisten asemaan.

Seurakuntien yhteisöveron jako-osuus ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuprosentti

Valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistuksen johdosta tehtävä kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentäminen laajentaisi myös kirkollisveron veropohjaa, joten se lisäisi seurakuntien verotuottoa noin 11 miljoonalla eurolla. Kunnallisverotuksen ansiotulovähennykseen tehtävän muutoksen tavoitteena ei ole kirkollisveron tuoton kasvattaminen, vaan ainoastaan kuntien verotulojen lisääminen valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistusta vastaavasti. Verovelvollisille kunnallisverotuksen kiristymisen lisäksi myös kirkollisverotuksen kiristymisen kompensoidaan valtionverotusta keventämällä. Seurakunnille tuleva verotuoton lisäys ehdotetaan sen vuoksi korvattavaksi valtiolle alentamalla seurakuntien yhteisöveron jako-osuutta 0,19 prosenttiyksiköllä 1,94 prosentista 1,75 prosenttiin ja korottamalla valtion jako-osuutta vastaavasti 76,03 prosentista 76,22 prosenttiin.

Tuloverolain 124 §:ää ehdotetaan muutettavaksi uusia yhteisöveron jako-osuuksia vastaavaksi. Tällöin kunnille ja seurakunnille verovelvollisten yhteisöjen tuloveroprosentiksi ehdotetaan 6,1828 prosenttia ja ainoastaan kunnille verovelvollisten yhteisöjen tuloveroprosentti pysyisi ennallaan 5,7278 pro-

senttina.

Verontilityslain 12 §:n 2 momentissa säädetään kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisättävistä tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitetuista veroista. Näihin osuuksiin ehdotetaan tehtäväksi jako-osuusmuutoksia vastaavat muutokset. Tällöin ainoastaan kunnille ja seurakunnille verovelvollisten yhteisöjen verot jaetaan siten, että kuntien osuus on 92,6409 prosenttia ja seurakuntien osuus on 7,3591 prosenttia.

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentäminen kasvattaisi myös sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksupohjaa. Maksupohjan laajenemisen vaikutus vastaisi noin 14 miljoonan euron lisäystä sairaanhoitomaksun kertymään. Sairaanhoitomaksun maksuprosentti määräytyy sairausvakuutuslain 18 luvun perusteella siten, että maksun tuotolla katetaan puolet sairaanhoitovakuutuksen kustannuksista. Maksupohjan laajenemisen seurauksena maksua alennetaan 0,02 prosenttiyksikköä. Sairaanhoitomaksun suuruudesta säädetään vuosittain lailla. Hallitus antaa erikseen esityksen laiksi sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja työnantajan kansaneläkevakuutusmaksun maksuprosentista sekä laeiksi työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 4 ja 13 §:n sekä sairausvakuutuslain muuttamisesta.

Matkakuluvähennyksen enimmäismäärän korottamisen kompensointi kunnille

Matkakuluvähennyksen enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi osana työvoiman liikkuvuuden tukemista kohdassa 2.3. kuvulla tavalla. Matkakuluvähennys tehdään verovelvollisen ansiotulosta luonnollisena vähennyksenä, ja se pienentää maksettavan veron määrää sekä valtion- että kunnallisverotuksessa. Matkakuluvähennyksen kasvattaminen hallituksen esittämällä tavalla pienentäisi kuntien verotuloja noin 7 miljoonalla eurolla. Vaikutus kompensoitaisiin kunnille pienentämällä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä siten, että kuntien verotulot kasvaisivat 7 miljoonalla eurolla. Samalla kasvatettaisiin valtionverotuksen ansiotulovähennystä ja kevennettäisiin valtion tuloveroasteikkoa siten, että verovelvollisten asema

ei muuttuisi merkittävästi.

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennykseen ja valtionverotuksen ansiotulovähennykseen tehtävät muutokset

Esityksessä ehdotetaan, että *tuloverolain 105 a §:ssä* säädetyn kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen enimmäismäärää alennettaisiin nykyisestä 3 850 eurosta 3 250 euroon.

Esityksessä ehdotetaan, että *tuloverolain 125 §:ssä* säädetyn valtionverotuksen ansiotulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin nykyisestä 157 eurosta 400 euroon. Lisäksi vähennyksen kertymäprosenttia ehdotetaan korotettavaksi nykyisestä 1,5 prosentista 3,6 prosenttiin, ja vähennyksen poistumaprosenttia ehdotetaan korotettavaksi nykyisestä 0,45 prosentista 0,9 prosenttiin.

2.2. Kotitalousvähennykseen ehdotettavat muutokset

Lämmitystavan muutostöistä myönnettävä kotitalousvähennys

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi *tuloverolain 127 a §:n 3 momenttia*, jossa säädetään niistä tuista, jotka estävät kotitalousvähennyksen myöntämisen. Jotta vähäpäästöisten lämmitystapojen käyttöönoton tukijärjestelmä toimisi kotitalouksia riittävästi kannustavana, tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että molemmat tukimuodot voitaisiin myöntää samasta remontista.

Asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista annetun asetuksen mukainen pientalojen lämmitystapamuutoksiin myönnettävä energia-avustus myönnetään materiaalikustannusten perusteella. Kotitalousvähennykseen sen sijaan oikeuttavat lämmitystapamuutoksiin liittyvät työkustannukset. Vaikka tuet kohdistuisivatkin samaan remontiin, kyseiset tuet myönnetään eri kustannusten perusteella. Näin ollen samoja kustannuksia ei tulisi kahteen kertaan tuetuksi, vaikka molemmat tukimuodot olisivatkin samaan aikaan käytettävissä. Energia-avustuksen saaminen ei ehdotuksen mukaan vaikuttaisi millään tavalla kotitalousvähennyk-

sen myöntämiseen tai sen määrään.

Verovelvollisen tai tämän kanssa samassa taloudessa asuvan tekemä työ

Tuloverolain 127 a §:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyisi uudeksi 5 momentiksi. Ehdotetun 4 momentin mukaan verovelvollisen tai tämän kanssa samassa taloudessa asuvan tekemä työ ei oikeuttaisi kotitalousvähennykseen. Näin ollen kotitalousvähennystä ei saisi esimerkiksi palkoista, jotka verovelvollinen maksaa kotona asuville lapsilleen tai puolisolleen. Vähennystä ei saisi myöskään esimerkiksi tilanteissa, joissa verovelvollinen on omalta yritykseltään ostanut palveluja kotiinsa ja työn suorittajana on verovelvollinen itse tai muu samassa taloudessa asuva henkilö.

Muita kotitalousvähennykseen liittyviä muutoksia

Kotitalousvähennystä koskevaan *tuloverolain 127 a §:n 3 momenttiin* ehdotetaan teknisluonteista korjausta, joka liittyy työnantajalle maksettavien työllistämistukien uudistamiseen vuoden 2006 alusta (HE 164/2005 vp). Muutosten yhteydessä yhdistelmätki on lopetettu ja työnantajalle maksettava työllistämistuki on muutettu palkkatueksi. Näin ollen tuloverolain 127 a §:n 3 momentissa lueteltujen tukien listaan työllistämistuen ja työnantajalle maksettavan työmarkkinatuen tilalle korjattaisiin julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) mukainen palkkatuki.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan täsmennettäväksi *tuloverolain 127 b §:n 2 kohtaa*, jossa säädetään ennakkoperintälain 25 §:ssä tarkoitettulle ennakkoperintärekisteriin merkitylle veronalaista toimintaa harjoittavalle maksetun työkorvauksen oikeuttamisesta kotitalousvähennykseen. Säännöksen sanamuodon perusteella ei ole selvää, tarkoitetaanko säännöksessä veronalaisella toiminnalla ainoastaan tuloveronalaista toimintaa. Kysymys tulee esille tilanteessa, jossa työn suorittajana on kunta, kuntayhtymä tai liikelaitos, joka ei ole toiminnasta tuloverovelvollinen, mutta on verovelvollinen arvonlisäverotuksessa. Koti-

talousvähennyksen yhteydessä pääsääntöisenä tavoitteena on, että kotitalousvähennys myönnettäisiin ainoastaan sellaisesta työkorvauksesta, joka tulee verotetuksi saajan tuloverotuksessa. Näin ollen edellä mainittua lainkohtaa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että säännöksessä veronalaisella toiminnalla tarkoitettaisiin tuloveronalaista toimintaa.

2.3. Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Työllisyyskehityksessä työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaaminen on yhä suurempi haaste vahvan työllisyys- ja talouskehityksen jatkumiselle. Näissä oloissa työvoimapolitiikan rooli hyvän työllisyyskehityksen turvaamisessa korostuu. Erityistä huomiota on kiinnitettävä työvoiman liikkuvuuteen, työttömien valmiuksien parantamiseen ja aktiiviseen työnhakuun sekä rakennemuutospaikkakuntien tilanteen helpottamiseen.

Eräänä työvoiman liikkuvuutta edistävänä toimenpiteenä ehdotetaan asunnon ja työpaikan välisen matkakustannusten perusteella myönnettävän vähennyksen enimmäismäärän korottamista 4 700 eurosta 7 000 euroon. Asiasta säädetään *tuloverolain 93 §:ssä*.

Omaa autoa käytettävien osalta enimmäismäärän korotus 7 000 euroon tarkoittaisi verotuksessa tuettavien ajokilometrien lisääntymistä 22 380 kilometristä 33 330 kilometriin vuodessa. Edellä mainittu tarkoittaisi noin 145 kilometrin mittaista päivittäistä työmatkaa, kun työpäivien lukumääräksi arvioidaan 230 päivää.

2.4. Luonnonsuojelulain perusteella maksettavat korvaukset

Esityksessä ehdotetaan, että *tuloverolain 48 §:ään* korjattaisiin ajantasainen viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin. Itse säännöksen sisältöön ei tehtäisi muutoksia. Vastaavat tekniset muutokset tehtäisiin *elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n 5 momenttiin* ja *varainsiirtoverolain (931/1996) 13 §:n 2 kohtaan*.

Tuloverolain 80 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että uudistetussa luonnonsuojelulaissa olevat aikaisempaa monipuolisemmat suojelukeinot otetaan huomioon. Siten kaik-

ki luonnonsuojelulain 53 §:n nojalla taloudellisen hyödyn menetyksen perusteella maksettavat suojelupäätöksiin liittyvät korvaukset olisivat korvauksen saajalle verovapaata tuloa. Edellytyksenä verovapaudelle olisi aina se, että maksettava korvaus on kertakaikkinen. Lisäksi säännös koskisi ainoastaan luonnollisia henkilöitä, kuolinpesiä ja yhteismetsiä. Muiden verovelvollisten luonnonsuojelulain nojalla saamat korvaukset taloudellisen hyödyn menetyksistä olisivat kaikilta osin veronalaista tuloa.

2.5. Urheilutulon jaksottaminen

Esityksessä ehdotetaan *tuloverolain 116 a §:ssä* säädettyä urheilutulon käsitettä laajennettavaksi siten, että myös ulkomailta saadut tulot katsottaisiin rahastoimiskelpoisiksi urheilutuloiksi vastaavin edellytyksin kuin Suomesta saadut tulot. Rahastoimiskelpoisina urheilutuloina pidettäisiin siten kaikkia Suomesta ja ulkomailta saatuja rahapalkintoja ja muita kilpailemisesta tai pelaamisesta saatuja ja niihin rinnastettavia tuloja sekä urheilemiseen liittyvistä mainossopimuksista tai muista yhteistyösopimuksista saatuja tuloja, jos sopijapuolina ovat urheilija, lajiliitto ja yhteistyötaho yhdessä.

Urheilutulon rahastointiin tällä hetkellä liittyvät ongelmat liittyvät erityisesti Euroopan talousalueelta saatujen urheilutulojen syrjivään kohteluun. Eri urheilulajeista saatavat tuotot kertyvät kuitenkin eri lajeissa tyypillisesti eri maista, joista vain osa kuuluu Euroopan talousalueeseen. Urheilutulojen rahastointimahdollisuuden tarkoituksena on tulleihin valmennuskuluihin sekä urheilu-uran jälkeiseen sopeutumisvaiheeseen varautuminen. Rahastointimahdollisuus on katsottu hyväksyttäväksi, sillä ammattiurheilussa aktiivinen tuloa tuottava työvaihe kestää yleensä vain vähän aikaa. Ottaen huomioon urheilutulon rahastointimahdollisuuden tarkoitus ja tavoitteet sekä se, että eri lajeille olisi annettava mahdollisimman tasapuoliset mahdollisuudet urheilutulojen rahastointiin, urheilutulon käsite olisi tarkoituksenmukaisinta laajentaa koskemaan sekä Euroopan talousalueelta että Euroopan talousalueen ulkopuolelta saatuja tuloja. Euroopan talousalueen ulkopuolelta saatujen urheilutulojen määrä on

myös siinä määrin vähäinen, ettei asialla ole merkittävää fiskaalista vaikutusta.

Kun urheilija jatkossa saa ulkomailta rahoituskelpoista tuloa, hän voisi tulon saantivuonna päättää, siirtääkö hän kyseisen urheilutulon rahastoon. Jos urheilutuloa ei siirrettä rahastoon, tulo olisi Suomessa koko määrätään veronalaista tuloa. Lisäksi tulon lähdevaltio on saattanut periä samasta tulosta lähdevero. Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain (1552/1995) 3 §:n mukaan vieraasta valtiosta saadusta tulosta Suomessa suoritettavista veroista vähennetään vieraassa valtiossa samasta tulosta vastaavalta ajalta suoritettujen verojen määrä. Saman lain 4 §:n mukaan hyvitys ei voi ylittää vieraasta valtiosta saadusta tulosta Suomessa suoritettavien verojen määrää. Myös Suomen solmimat verosopimukset edellyttävät kaksinkertaisen verotuksen poistamista. Verosopimuksessa sovitun mukaisesti kaksinkertainen verotus poistettaisiin hyvitys- tai vapautusmenetelmää käyttäen.

Jos urheilija kuitenkin haluaisi rahastoida tällaisen ulkomailta saadun urheilutulon, tulo olisi Suomessa verovapaata tuloa. Näin ollen tästä tulosta ei perittäisi Suomessa veroa ja ulkomailta mahdollisesti pidätetty lähdevero jäisi ainoaksi veroseuraamukseksi.

Urheilija voi käyttää valmennusrahastossa olevia varoja urheilemisesta aiheutuviin kuluihin ilman veroseuraamuksia. Lisäksi hän voi verovapaasti siirtää valmennusrahastosta varoja urheilijarahastoon urheilu-uran jälkeistä aikaa varten. Urheilijarahastosta nostettavat varat samoin kuin sellaiset valmennusrahastosta tehtävät nostot, jotka eivät liity urheilemisesta ja valmentautumisesta aiheutuvien menojen kattamiseen, ovat urheilijan veronalaista tuloa. Kotimaisista valmennus- ja urheilijarahastoista saadut veronalaiset tulot olisivat Suomesta saatua tuloa, ja ne verotettaisiin tavanomaiseen tapaan urheilijan tulojen nostovuoden ansiotulona, riippumatta siitä, onko rahastoon alun perin sijoitettu kotimaasta vai ulkomailta saatuja urheilutuloja.

2.6. Kuolinpesälle myönnettävät vähennykset

Tuloverolain 108 §:n sanamuoto ja otsikko muutettaisiin siten, että pykälässä säädettä-

isiin tietyistä kuolinpesälle myönnettävistä lesken verovähennyksistä. Näin ollen säännös ei enää itsessään rajoittaisi minkään tietyn vähennyksen myöntämistä kuolinpesälle, vaan kunkin vähennyksen soveltumisan laajuus määräytyisi kunkin vähennyssäännöksen mukaisesti. Näin ollen jatkossa kuolinpesälle myönnettäisiin kunnallisverotuksen ansiotulovähennys samoin edellytyksin kuin luonnollisille henkilöille. Vastaavasti kuolinpesä voisi saada hyväkseen myös valtionverotuksen ansiotulovähennyksen.

2.7. Yhteistoimintavelvoitteiden laiminlyönnistä maksettava hyvitys

Talousarvioon liittyen työministeriön on tarkoitus antaa esitys, jolla toteutettaisiin yhteistoiminnasta yrityksissä annetun lain (725/1978) kokonaisuudistus. Mainitussa laissa on tarkoitus säätää hyvityksestä, joka tietyin edellytyksin maksettaisiin työntekijäille yhteistoimintavelvoitteiden laiminlyönnin johdosta. Yhteistoiminnasta yrityksissä annetun lain uudistamista koskevan hallituksen esityksen yhteydessä annetaan myös esitys tuloverolain muuttamisesta, jossa kyseinen hyvitys ehdotetaan säädettäväksi saajalleen verovapaaksi tuloksi.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Vaikutukset verotuloihin ja veronsaajien asemaan

Esityksen arvioidaan alentavan ansiotulosta valtiolle suoritettavan tuloveron tuottoa yhteensä 466 miljoonalla eurolla vuoden 2006 tuloveroperusteiden mukaiseen tuottoon verrattuna. Valtionverotuksen ansiotulovähennyksen kasvattamisen arvioidaan alentavan valtion tuloveron tuottoa 460 miljoonalla eurolla ja matkakuluvähennyksen kasvattamisen 6 miljoonalla eurolla.

Esityksessä ehdotettujen muutosten arvioidaan kasvattavan kuntien verotuloja 185 miljoonalla eurolla. Ehdotetuilla muutoksilla ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta seurakuntien verotuloihin eikä sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun kertymään.

Valtionverotuksen ansiotulovähennykseen tässä esityksessä ehdotetut muutokset sekä

valtion tuloveroasteikkoon hallituksen esityksessä vuoden 2007 tuloveroasteikkolaiksi ehdotetut muutokset muodostavat kokonaisuuden, jolla ehdotetaan toteutettavaksi sekä tuloverokevennyksellä että kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentämisen verotusta kiristävän vaikutuksen korvaaminen verovelvollisille. Tuloverokevennyksen arvioidaan alentavan valtiolle ansiotulosta suoritettavan tulo veron tuottoa yhteensä 655 miljoonalla eurolla ja kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen muutokseen liittyvän kompensaa-tion yhteensä noin 200 miljoonalla eurolla.

Tuloverokevennyks

Hallitus esittää, että ansiotulojen verotusta kevennettäisiin vuonna 2007 yhteensä 655 miljoonalla eurolla. Tästä noin 590 miljoonaa euroa liittyy vuosien 2005—2007 tulopoliittiseen kokonaisratkaisuun liittyvään hallituksen kannanottoon 30 päivänä marraskuuta 2004. Loput noin 65 miljoonaa euroa liittyy valtion ja kuntien väliseen kustannustenjaon tarkistukseen liittyvään kompensatioon verovelvollisille. Mainitulla 65 miljoonan euron kevennyksellä pyritäisiin turvaamaan se, että tuloverokevennyksellä toteutuisi kaikilla tulotasooilla vähintään hallituksen kannanotossa ilmoitetun suuruisena. Kevennyksellä toteutettaisiin kasvattamalla valtionverotuksen ansiotulovähennystä sekä keventämällä valtion tuloveroasteikkoo. Valtion tuloveroasteikkoon tehtävistä muutoksista ehdotetaan säädettävään erikseen annettavassa hallituksen esityksessä vuoden 2007 tuloveroasteikkolaiksi. Verokevennyksestä kunnille vähennysjärjestelmien yhteisvaikutuksena aiheutuvat verotuottomenetykset korvattaisiin kunnille pienentämällä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä vastaavasti. Tämän toimenpiteen vaikutus verovelvollisten asemaan huomioitaisiin valtion tuloveroperusteissa. Muiden veronsaajien verotuloihin vaikutuksen arvioidaan olevan vähäinen.

Matkakuluvähennys

Matkakuluvähennyksen kasvattamisen arvioidaan alentavan verotuloja yhteensä noin 14 miljoonalla eurolla. Tästä noin 6 miljoonaa

kohdistuu valtion verotuloihin ja noin 7 miljoonaa kuntien verotuloihin. Kuntien verotuloja vähentävä vaikutus korvattaisiin kunnille pienentämällä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä vastaavasti. Tämän toimenpiteen vaikutus verovelvollisten asemaan huomioitaisiin valtion tuloveroperusteissa. Muiden veronsaajien verotuloihin vaikutuksen arvioidaan olevan vähäinen.

Valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistuksen aikaistaminen

Ehdotuksen, jonka mukaan vuonna 2008 kunnille maksettavaksi tarkoitettu erä vuonna 2005 toteutetusta valtion ja kuntien välisestä kustannustenjaon tarkistuksesta kompensoidaan kunnille jo vuonna 2007 pienentämällä kunnallisverotuksen ansiotulovähennystä, arvioidaan lisäävän Manner-Suomen kuntien verotuloja 185 miljoonalla eurolla vuonna 2007. Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen, kunnan verotulojen ja valtionosuuk-sien määrä ja suhteellinen osuus kunnan tuloihin vaikuttavina tekijöinä vaihtelee kunta-kohtaisesti. Tästä syystä esitys, jossa kustannustenjaon suoritus tehdään verojärjestelmän kautta, poikkeaa kuntakohtaisesti jonkin veran mallista, jossa suoritus olisi tehty valti-onosuuksia lisäämällä.

Ahvenanmaan kunnilla on oma Manner-Suomen kunnista eroava valtionosuusjärjestelmänsä eivätkä ne kuulu tässä esityksessä mainitun kustannustenjaon tarkistuksen piiriin. Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentäminen kasvattaa myös Ahvenanmaan kuntien verotuloja. Koska Ahvenanmaan kuntien valtionosuuksia ei alenneta vastaavasti vuonna 2008, niiden tulot kasvavat esityksen johdosta yhteensä reilulla miljoonalla eurolla.

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentämisen arvioidaan kasvattavan kirkollisveron tuottoa 11 miljoonalla eurolla. Tähän liittyvän seurakuntien yhteisövero-osuuden alentamisen 0,19 prosenttiyksiköllä arvioidaan alentavan seurakuntien saamia yhteisöverotuloja 11 miljoonalla eurolla. Valtion yhteisövero-osuuden korottamisen vastaavasti 0,19 prosenttiyksiköllä arvioidaan lisäävän valtion yhteisöverotuottoa 11 miljoonalla eurolla. Verotuottojen siirtymisen yhteisövero-

tuotoista kirkollisveron puolelle ei arvioida muuttavan merkittävästi kovinkaan monen seurakunnan rahoitusasemaa, koska puolet yksittäisen seurakunnan yhteisöverosta jätetään kunnan asukasluvun suhteessa ja myös ansiotulovähennyksen muutoksesta johtuva kirkollisveron lisäys kohdistuu lähinnä asukasluvun perusteella. Lähtökohtaisesti sellaiset seurakunnat, joilla yhteisöveron osuus verotuloista on pieni, hyötyvät muutoksesta ja ne seurakunnat, joilla yhteisöveron osuus verotuloista on suuri, menettävät verotuloja muutoksen johdosta.

Sairausvakuutuslain 18 luvun mukaan sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuprosenttia tarkistetaan vuosittain siten, että vakuutetuilta perittävän sairaanhoitomaksun tuotoilla katetaan puolet sairaanhoitovakuutuksen kuluista. Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentäminen laajentaa myös sairaanhoitomaksun maksupohjaa. Vähennyksen pienentäminen siten, että kuntien verotulot kasvavat 185 miljoonalla eurolla kasvattaisi sairaanhoitomaksun kertymää arviolta 14 miljoonalla eurolla, jos maksuprosenttia ei muutettaisi. Tämän johdosta maksuprosenttia alennetaan 0,02 prosenttiyksikköä, eli tässä esityksessä ehdotetuilla muutoksilla ei arvioida olevan vaikutusta sairaanhoitomaksun kertymään. Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun suuruudesta säädetään vuosittain lailla, josta annetaan erillinen hallituksen esitys. Vuonna 2007 maksettavan sairaanhoitomaksun maksuprosenttiin vaikuttavat myös muut tekijät.

Muut muutokset

Luonnonsuojelulain perusteella maksettavien korvausten verotukseen liittyvillä muu-

tuoksilla ja urheilurahastoa koskevilla muutoksilla ei ole merkittäviä taloudellisia vaikutuksia.

Lämmitystavan muutostöistä aiheutuvat kustannukset oikeuttavat jo voimassa olevan lain mukaan kotitalousvähennykseen. Aikaisemmin ei ole ollut käytössä avustusta pientalojen energiatapamuutoksiin, joten tällaisia remontteja ei myöskään ole ollut, jotka olisivat tukien päällekkäisyyden vuoksi jääneet kotitalousvähennyksen ulkopuolelle. Uuden energia-avustuksen käyttöönotto kuitenkin todennäköisesti kannustaa kotitalouksia tekemään aikaisempaa enemmän lämmitystapamuutosremontteja, joten tätä kautta myös kotitalousvähennyksen kustannukset todennäköisesti nousevat hieman. Muilla kotitalousvähennyksiin tehtävillä muutoksilla ei arvioida olevan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia.

3.2. Vaikutukset veronmaksajien asemaan

Oheisessa taulukossa on esitetty tässä esityksessä ja hallituksen esityksessä vuoden 2007 tuloveroasteikoksi ehdotettujen tuloveroperusteiden muutosten vaikutukset esimerkiksi palkansaajan palkkatulon veroasteeseen eri tulotasolla. Luvuissa on huomioitu myös tässä esityksessä ehdotetun kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentämisen vaikutus vakuutetun sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksuun. Taulukon luvuissa on mukana valtion tulovero, kunnallisvero, kirkollisvero, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu sekä työntekijän eläkevakuutusmaksu ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu.

Palkka, euroa vuodessa	Palkkatulon veroaste, %		Muutos %-yks.	Muutos euroa/v
	2006 perusteet	2007 perusteet		
5 000	11,94	10,88	- 1,06	- 53
10 000	15,38	13,80	- 1,58	- 159
20 000	23,33	22,33	- 1,00	- 200
30 000	30,15	29,05	- 1,10	- 332
40 000	34,47	33,53	- 0,94	- 375
50 000	37,66	36,80	- 0,86	- 426
60 000	39,78	38,98	- 0,80	- 478
70 000	42,06	41,07	- 0,99	- 694

80 000	43,93	43,09	- 0,84	- 671
90 000	45,39	44,59	- 0,80	- 720
100 000	46,55	45,75	- 0,80	- 804
110 000	47,50	46,65	- 0,85	- 937
120 000	48,23	47,41	- 0,82	- 994

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen pienentämisen vaikutuksen kompensointi valtion tuloveroperusteita lieventämällä ei toteudu kaikkien veronmaksajien kohdalla samalla tavoin. Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys tehdään puhtaasta ansiotulosta ja sen pienentäminen kasvattaa kunnallisverotuksen verotettavaa tuloa. Vähennyksen pienentämisen vaikutus kunnallisveron määrään riippuu kunkin veronmaksajan kotikunnan tuloveroprosentista. Valtion tuloveroperusteisiin ehdotetut muutokset vaikuttavat valtion tuloveron määrään eikä niiden vaikutus riipu veronmaksajan kotikunnasta. Lisäksi kompensaaation osuvuuteen voivat vaikuttaa myös muut tekijät, kuten esimerkiksi verovelvollisen henkilökohtaisten vähennysten määrät.

Valtion tuloveroasteikkoon ehdotetut muutokset lieventävät myös eläke- ja etuustulojen verotusta.

3.3. Hallinnolliset vaikutukset

Esityksellä ei arvioida olevan merkittäviä hallinnollisia vaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu valtiovainministeriössä. Esitys, joka koskee valtion ja kuntien välistä kustannustenjaon tarkista-

mista, on valmisteltu yhteistyössä sisäasiainministeriön kanssa. Esitykset, jotka koskevat luonnonsuojelulain perusteella maksettavien korvausten verokohtelua, on valmisteltu yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa. Esitys on ollut käsiteltävänä kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

5. Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 2007 talousarvioesitykseen ja tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Esitys liittyy myös esitykseen vuoden 2007 tuloveroasteikkolaiksi.

6. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan vuoden 2007 alusta. Muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa. Kotitalousvähennyksen ja energia-avustuksen yhteensovittamista koskevaa muutosta sovellettaisiin kuitenkin ensimmäisen kerran vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa. Verontilityslain 12 §:ää sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 2007 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 48 §:n 4 momentti, 80 §:n 7 kohta, 93 §:n 1 momentti, 105 a §:n 2 momentti, 108 §, 116 a §:n 2 momentti, 124 §:n 3 momentti, 125 §:n 2 momentti, 127 a §:n 3 momentti ja 127 b §:n 2 kohta, sellaisena kuin niistä ovat 80 §:n 7 kohta laissa 1389/1995, 93 §:n 1 momentti laissa 896/2001, 105 a §:n 2 momentti ja 124 §:n 3 momentti laissa 1275/2004, 108 § laissa 1502/1993 ja 1126/1996, 116 a §:n 2 momentti laissa 229/1999, 125 §:n 2 momentti ja 127 a §:n 3 momentti laissa 1128/2005 ja 127 b §:n 2 kohta laissa 1162/2002, sekä *lisätään* 127 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 995/2000 ja 1273/2004 sekä mainituissa laissa 1128/2005, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

48 §

Verovapaat luovutusvoitot

Luonnonsuojelulaissa (1096/1996) tarkoitetuksi suojelualueeksi luovutetusta kiinteästä omaisuudesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa siltä osin, kuin kiinteistö vaihdetaan toiseen kiinteistöön. Vaihdoissa vastikkeeksi saadun kiinteän omaisuuden hankinta-aika lasketaan luovutetun omaisuuden hankinta-ajasta.

80 §

Verovapaat vakuutus- ja vahingonkorvaukset

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

7) luonnonsuojelulain nojalla luonnolliselle henkilölle, kuolinpesälle tai yhteismetsälle maksetut kertakaikkiset korvaukset niistä taloudellisen hyödyn menetyksistä, joita mainitun lain mukaisesta suojelusta heille aiheutuu.

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 7000 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 500 euron (*omavastuuosuus*).

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 49 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 26 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 250 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4 prosentilla puhtaan ansiotulon

14 000 euroa ylittävältä osalta.

108 §

Kuolinpesälle myönnettävät lesken vähennykset

Kuolinpesälle myönnetään lesken eläkevaikutusmaksuvähennys, kunnallisverotuksen invalidivähennys ja valtionverotuksen invalidivähennys, jos leski on kuolinpesän osakas eikä hän ole vaatinut niitä vähennettäviksi ensisijaisesti omasta tulostaan tai tuloverostaan.

116 a §

Urheilutulon jaksottaminen

Urheilutuloina pidetään urheilukilpailusta saatuja rahapalkintoja ja muita kilpailemisesta tai pelaamisesta saatuja ja niihin rinnastettavia tuloja sekä urheilemiseen liittyvistä mainossopimuksista tai muista yhteistyösopimuksista saatuja tuloja, jos sopijapuolina ovat urheilija, lajiliitto ja yhteistyötaho yhdessä. Urheilutulona ei pidetä edellä 82 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua valmennus- ja harjoitteluapurahaa eikä lajiliitolta tai olympiakomitealta saatua tai näihin rinnastettavaa valmennustukea.

124 §

Veron määräytyminen

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettujen osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 6,1828. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitettujen yhteisön tuloveroprosentti on 5,7278.

125 §

Valtionverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 3,6 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 400 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 0,9 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

127 a §

Kotitalousvähennys

Kotitalousvähennystä ei myönnetä, jos välittömästi samaa työsuoritusta varten on saatu omaishoidon tukea, kunnan myöntämä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteli, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annettua laissa tarkoitettua tukea, julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) mukaista palkkatukea tai väliaikaisesta työntekijän matalapalkkatuesta annetussa laissa (1078/2005) tarkoitettua tukea. Vähennystä ei myöskään myönnetä asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön perusteella, jos asunnon korjaukseen on myönnetty valtion tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta. Vähennystä myönnettäessä ei kuitenkaan oteta huomioon asuntojen korjaus-, energia ja terveyshaitta-avustuksia koskevan lain (1184/2005) mukaista pientalojen lämmitystapamuutoksiin myönnettävää energiaavustusta.

Kotitalousvähennystä ei myönnetä verovelvollisen itse tekemästä työstä eikä työstä, jonka on tehnyt vähennystä vaativan verovelvollisen kanssa samassa taloudessa asuva henkilö.

127 b §

Kotitalousvähennyksen peruste

Verovelvollinen saa vähentää:

2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakkoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitetulle ennakko perintärekestäriin merkitylle tuloveronalaista toimintaa har-

joittavalle maksetusta työkorvauksesta 60 prosenttia; ja

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa. Lain 127 a §:n 3 momenttia sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran jo vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 6 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 926/1996, seuraavasti:

6 §

Verovelvollisen vaatimuksesta verotuksessa ei pidetä luovutuksena luonnonsuojelulais-
 (1096/1996) tarkoitettuksi suojelualueeksi
 luovutettavan kiinteistön luovutusta siltä osin
 kuin kiinteistö vaihdetaan toiseen kiinteis-
 töön. Vaihdossa vastaanotetun kiinteistön ve-

rotuksessa vähennyskelpoisena hankintame-
 noa pidetään luovutetun kiinteistön verotuk-
 sessa poistamatta olevaa hankintamenon
 osaa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivän kuuta
 20 .

3.

Laki

varainsiirtoverolain 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varallisuusverolain (931/1996) 13 §:n
2 kohta seuraavasti:

13 §

Eräät kiinteistön vaihdot

Veroa ei ole suoritettava siltä osin kuin
kiinteistö on saatu vaihtamalla se toiseen
kiinteistöön ja

2) vaihto on tapahtunut luonnonsuojelulain
(1096/1996) mukaisen luonnonsuojelualan
perustamiseksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

4.

Laki**verontilityslain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 12 §,
sellaisena kuin se on laissa 1276/2004, seuraavasti:

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 76,22 prosenttia, kuntien jako-osuus on 22,03 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,75 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,6409 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,3591 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20_____.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2007 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

5.

Laki**kuntien valtionosuuslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien valtionosuuslain muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1068/2005) voimaantulosäännöksen 2 momentti seuraavasti:

<p>-----</p> <p>Tämän lain 3 §:ää valtionosuuksien vahvistamisperusteista ja 6 §:ää kustannustenjaon tarkistamisesta sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä valtionosuuksia vuodelle 2008. Määrättäessä valtionosuuksia vuosille 2006 ja 2007 sovelletaan mainituilta osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tarkistettaessa kustannustenjakoa vuoden 2008 alusta otetaan valtion-</p>	<p>osuusprosenttien alennuksena huomioon yhteensä 185 miljoonaa euroa, joka korvataan kunnille verotuksessa vuodesta 2007.</p> <p>-----</p> <p>Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2007.</p> <p>Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin</p>
--	---

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

1.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 48 §:n 4 momentti, 80 §:n 7 kohta, 93 §:n 1 momentti, 105 a §:n 2 momentti, 108 §, 116 a §:n 2 momentti, 124 §:n 3 momentti, 125 §:n 2 momentti, 127 a §:n 3 momentti ja 127 b §:n 2 kohta, sellaisena kuin niistä ovat 80 §:n 7 kohta laissa 1389/1995, 93 §:n 1 momentti laissa 896/2001, 105 a §:n 2 momentti ja 124 §:n 3 momentti laissa 1275/2004, 108 § laeissa 1502/1993 ja 1126/1996, 116 a §:n 2 momentti laissa 229/1999, 125 §:n 2 momentti ja 127 a §:n 3 momentti laissa 1128/2005 ja 127 b §:n 2 kohta laissa 1162/2002, sekä *lisätään* 127 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 995/2000 ja 1273/2004 sekä mainituissa laissa 1128/2005, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

48 §

48 §

*Verovapaat luovutusvoitot**Verovapaat luovutusvoitot*

Luonnonsuojelulaissa (71/23) tarkoitettui-
 suojelualueeksi luovutetusta kiinteästä
 omaisuudesta saatu voitto ei ole veronalaista
 tuloa siltä osin, kuin kiinteistö vaihdetaan
 toiseen kiinteistöön. Vaihdoissa vastikkeeksi
 saadun kiinteän omaisuuden hankinta-aika
 lasketaan luovutetun omaisuuden hankinta-
 ajasta.

Luonnonsuojelulaissa (1096/1996) tarkoitetuksi suojelualueeksi luovutetusta kiinteästä omaisuudesta saatu voitto ei ole veronalaista tuloa siltä osin, kuin kiinteistö vaihdetaan toiseen kiinteistöön. Vaihdoissa vastikkeeksi saadun kiinteän omaisuuden hankinta-aika lasketaan luovutetun omaisuuden hankinta-ajasta.

80 §

80 §

*Verovapaat vakuutus- ja vahingonkorvaukset**Verovapaat vakuutus- ja vahingonkorvaukset*

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

7) luonnonsuojelulain (71/23) 9 §:ssä tarkoitettuna suojelualueen omistajalle maksettu kertakaikkinen korvaus taloudellisista menetyksistä, joita hänelle aiheutuu rauhoittamis-

7) luonnonsuojelulain nojalla luonnolliselle henkilölle, kuolinpesälle tai yhteismetsäälle maksetut kertakaikkiset korvaukset niistä taloudellisen hyödyn menetyksistä, joita

päätöksen mukaisista alueen käyttöoikeuksien rajoituksista.

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimmman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 4 700 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 500 euron (*omavastuuosuus*).

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 49 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 26 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 850 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

108 §

Kuolinpesälle myönnettävät vähennykset

Jos leski on kuolinpesän osakas, pesälle myönnetään myös lesken osalta eläkevakuutusmaksuvähennys, kunnallisverotuksen invalidivähennys ja valtionverotuksen invalidivähennys.

Edellä mainitut vähennykset tehdään kuitenkin pesän tulosta ja tuloverosta vain, jos leski ei ole vaatinut niitä vähennettäväksi ensisijaisesti omasta tulostaan tai tuloverostaan.

mainitun lain mukaisesta suojelusta heille aiheutuu.

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimmman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 7 000 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 500 euron (*omavastuuosuus*).

105 a §

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 49 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta tulojen 7 230 euron määrään saakka ja sen ylittävältä osalta 26 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 250 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 14 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 4 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 euroa ylittävältä osalta.

108 §

*Kuolinpesälle myönnettävät **lesken** vähennykset*

Kuolinpesälle myönnetään lesken eläkevakuutusmaksuvähennys, kunnallisverotuksen invalidivähennys ja valtionverotuksen invalidivähennys, jos leski on kuolinpesän osakas eikä hän ole vaatinut niitä vähennettäväksi ensisijaisesti omasta tulostaan tai tuloverostaan.

116 a §

Urheilutulon jaksottaminen

Urheilutuloina pidetään urheilukilpailusta saatuja rahapalkintoja ja muita kilpailemisesta tai pelaamisesta saatuja ja niihin rinnastettavia tuloja sekä urheilemiseen liittyvistä mainossopimuksista tai muista yhteistyösopimuksista saatuja tuloja, jos sopijapuolina ovat urheilija, lajiliitto ja yhteistyötaho yhdessä. Urheilutulona ei pidetä *ulko-mailta saatua tuloa*, edellä 82 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua valmennus- ja harjoitteluapurahaa eikä lajiliitolta tai olympiakomitealta saatua tai näihin rinnastettavaa valmennustukea.

124 §

Veron määräytyminen

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 6,2322. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhteisön tuloveroprosentti on 5,7278.

125 §

Valtionverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 1,5 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 157 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 0,45 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

116 a §

Urheilutulon jaksottaminen

Urheilutuloina pidetään urheilukilpailusta saatuja rahapalkintoja ja muita kilpailemisesta tai pelaamisesta saatuja ja niihin rinnastettavia tuloja sekä urheilemiseen liittyvistä mainossopimuksista tai muista yhteistyösopimuksista saatuja tuloja, jos sopijapuolina ovat urheilija, lajiliitto ja yhteistyötaho yhdessä. Urheilutulona ei pidetä edellä 82 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua valmennus- ja harjoitteluapurahaa eikä lajiliitolta tai olympiakomitealta saatua tai näihin rinnastettavaa valmennustukea.

124 §

Veron määräytyminen

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 6,1828. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhteisön tuloveroprosentti on 5,7278.

125 §

Valtionverotuksen ansiotulovähennys

Vähennys on 3,6 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 400 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 0,9 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

127 a §

Kotitalousvähennys

Kotitalousvähennystä ei myönnetä, jos välittömästi samaa työsuoritusta varten on saatu omaishoidon tukea, kunnan myöntämä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteli, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa tarkoitettua tukea, työllistämistukea, työnantajalle maksettavaa työmarkkinatukea tai väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetussa laissa (1078/2005) tarkoitettua tukea. Vähennystä ei myöskään myönnetä asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön perusteella, jos asunnon korjaukseen on myönnetty valtion tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta.

127 a §

Kotitalousvähennys

Kotitalousvähennystä ei myönnetä, jos välittömästi samaa työsuoritusta varten on saatu omaishoidon tukea, kunnan myöntämä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluseteli, lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa tarkoitettua tukea, *julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) mukaista palkkatukea* tai väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetussa laissa (1078/2005) tarkoitettua tukea. Vähennystä ei myöskään myönnetä asunnon kunnossapito- tai perusparannustyön perusteella, jos asunnon korjaukseen on myönnetty valtion tai muun julkisyhteisön varoista korjausavustusta. *Vähennystä myönnettäessä ei kuitenkaan oteta huomioon asuntojen korjaus-, energia ja terveyshaitta-avustuksia koskevan lain (1184/2005) mukaista pientalojen lämmitystapamuutoksiin myönnettävää energia-avustusta.*

Kotitalousvähennystä ei myönnetä verovelvollisen itse tekemästä työstä eikä työstä, jonka on tehnyt vähennystä vaativan verovelvollisen kanssa samassa taloudessa asuva henkilö.

127 b §

Kotitalousvähennyksen peruste

Verovelvollinen saa vähentää:

2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakkoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakkoperintäreki-steriin merkitylle veronalaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta 60 prosenttia; ja

127 b §

Kotitalousvähennyksen peruste

Verovelvollinen saa vähentää:

2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä ennakkoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle ennakkoperintäreki-steriin merkitylle *tuloveronalaista* toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta 60 prosenttia; ja

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .*

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa. Lain 127 a §:n 3 momenttia sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran jo vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

2.

Laki**elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 6 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 926/1996, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

6 §

Verovelvollisen vaatimuksesta verotuksessa ei pidetä luovutuksena luonnonsuojelulaissa (71/23) tarkoitetuksi suojelualueeksi luovutettavan kiinteistön luovutusta siltä osin kuin kiinteistö vaihdetaan toiseen kiinteistöön. Vaihdoissa vastaanotetun kiinteistön verotuksessa vähennyskelpoisena hankintamena pidetään luovutetun kiinteistön verotuksessa poistamatta olevaa hankintamena osaa.

Verovelvollisen vaatimuksesta verotuksessa ei pidetä luovutuksena luonnonsuojelulaissa (1096/1996) tarkoitetuksi suojelualueeksi luovutettavan kiinteistön luovutusta siltä osin kuin kiinteistö vaihdetaan toiseen kiinteistöön. Vaihdoissa vastaanotetun kiinteistön verotuksessa vähennyskelpoisena hankintamena pidetään luovutetun kiinteistön verotuksessa poistamatta olevaa hankintamena osaa.

Tämä laki tulee voimaan päivän kuuta 20 .

3.

Laki**varainsiirtoverolain 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varallisuusverolain (931/1996) 13 §:n
 2 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 §

13 §

Eräät kiinteistön vaihdot

Eräät kiinteistön vaihdot

Veroa ei ole suoritettava siltä osin kuin
 kiinteistö on saatu vaihtamalla se toiseen
 kiinteistöön ja

Veroa ei ole suoritettava siltä osin kuin
 kiinteistö on saatu vaihtamalla se toiseen
 kiinteistöön ja

2) vaihto on tapahtunut luonnonsuojelu-
 lain (71/23) mukaisen luonnonsuojelualu-
 een perustamiseksi.

2) vaihto on tapahtunut luonnonsuojelu-
 lain (1096/1996) mukaisen luonnonsuojelu-
 alueen perustamiseksi.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
 ta 20 .*

4.

Laki**verontilityslain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 12 §,
 sellaisena kuin se on laissa 1276/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Valtion jako-osuus on 76,03 prosenttia,
 kuntien jako-osuus on 22,03 prosenttia ja
 seurakuntien jako-osuus on 1,94 prosenttia
 yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten se-
 urakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja

Valtion jako-osuus on 76,22 prosenttia,
 kuntien jako-osuus on 22,03 prosenttia ja
 seurakuntien jako-osuus on 1,75 prosenttia
 yhteisöverosta. Evankelisluterilaisten se-
 urakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja

Voimassa oleva laki

ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 91,9065 prosenttia ja seurakuntien osuus 8,0935 prosenttia.

Ehdotus

ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 92,6409 prosenttia ja seurakuntien osuus 7,3591 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2007 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

5.**Laki****kuntien valtionosuuslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien valtionosuuslain muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1068/2005) voimaantulosäännöksen 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Tämän lain 3 §:ää valtionosuuksien vahvistamisperusteista ja 6 §:ää kustannustenjaon tarkistamisesta sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä valtionosuuksia vuodelle 2008. Määrättäessä valtionosuuksia vuosille 2006 ja 2007 sovelletaan mainituilta osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ehdotus

Tämän lain 3 §:ää valtionosuuksien vahvistamisperusteista ja 6 §:ää kustannustenjaon tarkistamisesta sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä valtionosuuksia vuodelle 2008. Määrättäessä valtionosuuksia vuosille 2006 ja 2007 sovelletaan mainituilta osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. *Tarkistettaessa kustannustenjakoa vuoden 2008 alusta otetaan valtionosuusprosenttien alennuksena huomioon yhteensä 185 miljoonaa euroa, joka korvataan kunnille verotuksessa vuodesta 2007.*

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2007.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.